

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.447/2024/8.

A felperesek:

II. rendű felperes, II. rendű felperes címe	II. rendű
III. rendű felperes, III. rendű felperes címe	III. rendű

A felperesek képviselője:

Fülöp Ügyvédi Iroda, cím1, ügyintéző: dr. Fülöp Tamás ügyvéd

II-III. rendű felperesek

Az alperes:

alperes, cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Hüttl Tivadar ügyvéd, cím2

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.P.21.051/2024/6.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem érintett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a médiaszolgáltató-t (cím4), hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesnek egyetemlegesen 180.000 (száznolcvanezer) forint + áfa perköltséget.

Kötelezi a médiaszolgáltató-t (cím4), hogy 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az I. és II. rendű felperesek személyiségi jog megsértésének megállapítása, jogellenes adatkezelés megállapítása, érintetti jogok megsértésének megállapítása iránt indítottak pert az alperes kiadójával szemben a Fővárosi Törvényszéken, mely eljárása során ideiglenes intézkedéssel – egyebek mellett – eltiltotta az alperes kiadóját az általa kezelt felperesekre vonatkozó személyes adatok nyilvánosságra hozatalától a per jogerős befejezéséig.

A Fővárosi Törvényszék 25.P.21.067/2023/21. sorszámú ítéletével a felperesek keresetét túlnyomórészt elutasította, az érintetti jogok megsértése iránti keresetet kisebb részben alaposnak találta. Az elsőfokú ítéletben a bíróság az eljárás során hozott ideiglenes intézkedést hatályon kívül helyezte.

Az I. és II. rendű felperesek az ítélet ellen fellebbezést nyújtottak be.

[2] A fenti, az elsőfokú bíróság által hozott ítélet jogerőre emelkedését megelőzően az alperes a www.ujsg.hu internetes portálon 2024. március 25. napján „Cikk” című cikket jelentette meg.

[3] A felperesek 2024. március 28. napján helyreigazítás közzététele iránti kérelemmel fordultak az alpereshez. Az alperes a helyreigazítás közzététele iránti kérelemnek nem tett eleget, de a cikket „frissítés” keretében pontosította.

[4] A fentiekre tekintettel a felperesek keresetet terjesztettek elő és a helyreigazítási kérelemmel azonos tartalommal kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest helyreigazításra a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben a újság.hu oldalon az alábbiak szerint:

1. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy a bíróság döntött az ügyben, mivel a hivatkozott bírósági ítélet nem jogerős, az nem végrehajtható, ebből következően jogi kötőerővel nem bír, és az ellen a Fővárosi Ítéltáblához benyújtott fellebbezésnek, a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelemnek, az Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasznak, a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához benyújtott kérelemnek van helye.

2. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy a sajtószerv munkája cenzúra útján volt akadályozva, mivel az ideiglenes intézkedéssel a sajtószerv jogszerűen volt eltiltva az adatkezeléstől, ami semmilyen értelemben nem minősül cenzúrának.

3. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy a bíróság döntött az ügyben, mivel a hivatkozott bírósági ítélet nem jogerős, az nem végrehajtható, ebből következően jogi kötőerővel nem bír, és az ellen a Fővárosi Ítéltáblához benyújtott fellebbezésnek, a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelemnek, az Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasznak, a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához benyújtott kérelemnek van helye. A fentiekből következően a sajtószerv jelenleg nem minősül pernyertesnek.

4. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy a felperesek keresete elutasításra került, mivel a Fővárosi Törvényszék elsőfokon megállapította, hogy

- az alperes megsértette az I., III. és [V. rendű felperes tájékoztatási jogát azzal, hogy nem adta meg az I., III. és IV. rendű felperesnek a újság magazin 2019. szeptemberi számának 5. oldalán a 13. pont alatt és annak online változatában a www.újság.hu honlapon megjelent „Cikk2” című cikkéhez, továbbá az I. rendű felperesnek a megjelent újság magazin 2020. januári számában annak 46. oldalán és annak online változatában a www.újság.hu honlapon megjelent „Cikk3” című cikkéhez kapcsolódó adatkezelés jogalapjáról és az azt megalapozó adatkezelői jogos érdekről való tájékoztatást.

- az alperes megsértette az I., III. és IV. rendű felperes hozzáférési jogát azzal, hogy a 2019. augusztus 30-án kelt kérelmüket nem válaszolta meg.

- az alperes megsértette az intézkedése elmaradása kapcsán fennálló tájékoztatási kötelezettségét, amikor nem tájékoztatta az I., III. és IV. rendű felperest a 2019. november 15-én kelt kérelmük elutasításának okairól.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a kereseteket elutasította.

5. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy a lappéldányokat a bíróság ideiglenes intézkedése miatt kellett visszahívni, mivel a nyomtatott kiadmány már az ideiglenes intézkedés meghozatalát követően és az abban megjelölt tiltó rendelkezések ellenére jelent meg, amelyet a kiadó meg sem tehetett volna, az ideiglenes intézkedéssel a bíróság a megjelentetéstől tiltotta el a sajtószervet, és nem a megjelent kiadmányok visszahívására kötelezte.

6. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy az érintett személyeket, mint a cég tulajdonosainak nevét el kellett tüntetni a bíróság ideiglenes intézkedése miatt az online

verzióból, mivel az online cikk már az ideiglenes intézkedés meghozatalát követően és az abban megjelölt tiltó rendelkezések ellenére jelent meg, amely meg sem történhetett volna, az ideiglenes intézkedéssel a bíróság a megjelentetéstől tiltotta el a sajtószervet, és nem a tulajdonosok neveinek törlésére kötelezte.

7. A sajtószerv indokolatlanul használta a „húzott be” pejoratív kifejezést, amely alkalmas arra, hogy az érintett személyeket negatív színben tüntesse fel, és valamilyen szabálytalanságot sejtessen.

8. A sajtószerv az ideiglenes intézkedést megelőző években saját döntése alapján sem szerepeltette az érintetteket, ebből következően a megjelenésben nem az ideiglenes intézkedés akadályozta.

9. A sajtószerv az érintettek tulajdonában álló cégekkel kapcsolatban végezhetett adatkezelést és becslést, valamint ezeket az adatokat nyilvánosságra hozhatta a jogvitától és az abban született ideiglenes intézkedéstől függetlenül.

10. A cikkben megtévesztő módon került állításra, hogy ez a felállás változik tehát pozitív irányba a mostani bírósági döntéssel, mivel a hivatkozott bírósági ítélet nem jogerős, az nem végrehajtható, ebből következően jogi kötőerővel nem bír, és az ellen a Fővárosi Ítéltáblához benyújtott fellebbezésnek, a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelemnek, az Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panaszhoz, a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságához benyújtott kérelemnek van helye. A fentiekből következően a sajtószerv jelenleg nem minősül pernyertesnek.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesek – ügyvédi munkadíjból álló – perköltségben való marasztalását kérte.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett www.ujsg.hu internetes portál kezdőoldalán 24 óra időtartamban az eredeti megjelenéssel azonos helyen és betűszedéssel, kommentár nélkül, önálló közleményként jelentesse meg azt a közleményt, hogy „Helyreigazítás a »Cikk« című cikk miatt”, oly módon, hogy ezen hírre kattintva elérhető legyen a 2024. március hó 25. napján „Cikk” címmel megjelent cikk, melynek címe alatt, a lead előtt, a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 30 napig kerüljön megjelenítésre az alábbi helyreigazító közlemény:

„Helyreigazítás:

Cikkünk eredeti megjelenésében azt a valós tény, hogy a felperesek által az alperes kiadója ellen indított perben a Fővárosi Törvényszék ítéletet hozott, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy az ítélet jogerős.”

A keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen a médiaszolgáltató-nak 86.000 forint perköltséget.

Kötelezte a médiaszolgáltató-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 53.340 forint perköltséget.

Kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az esedékesség napjaig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 31.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Kötelezte a médiaszolgáltató-t, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 5.000 forint meg nem fizetett eljárási illetéket.

Határozatában hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkére; a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1), (2) bekezdéseire; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdésére, 496. § (1) bekezdésére; a PK12., 13., 15. számú állásfoglalásokra; valamint az Alkotmánybíróság 3329/2017. (XII. 8.) AB, 13/2014. (IV. 18.) AB és 7/2014.(III. 7.) AB határozataiban foglaltakra.

A felperesek keresetének érdemi vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy a második, ötödik, hatodik, nyolcadik és kilencedik kifogásolt közlés nem a felperesek személyének megítélése szempontjából lényeges közlések, ezért nem képezhetik sajtóhelyreigazítási per tárgyát, így ezen közlések tekintetében a keresetet elutasította.

A negyedik közléssel kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy az a valóságnak megfelelő tényállítás, mert a személyiségi jogok megsértése iránti keresetet az eljáró bíróság valóban elutasította, ezért ebben a körben helyreigazítási igény nem volt alapos.

A hetedik közlés esetében azt állapította meg, hogy a sérelmezett közlés pejoratív tartalmú vélemény, de a vélemény helyessége vagy helytelensége nem képezheti sajtóper alapját. Erre tekintettel helyesnek minősítette az alperes hivatkozását, hogy a pejoratív szóhasználat miatt helyreigazítás nem kérhető.

Az első, harmadik és tizedik közléssel kapcsolatosan azt állapította meg, hogy az alperes azt a fontos tényt, hogy a felperesek és az alperes kiadója közti perben elsőfokú ítélet született, elhallgatta, ezáltal téves következtetés levonására alkalmas módon félretájékoztatta az olvasókat, akik a cikk alapján arról értesültek, hogy az alperes kiadója jogerősen pert nyert a felperesekkel szemben. Az első, harmadik és tizedik közlést való tény hamis színben való feltüntetésének minősített, és arra következtetett, hogy valós állítás közlése mellett a közlemény hiányos, mert valós tények elhallgatásával téves, valótlan tartalmat hordoz az átlagolvasó számára.

Megállapítása szerint az alperes úgy közölte a perbeli cikket, hogy tisztában volt azzal, miszerint a sajtóközleményben hivatkozott bírósági ítélet még nem jogerős, mégis olyan tartalommal jelentette meg írását, melyből az átlagolvasót arról tájékoztatja, hogy a kiadó végleges döntéssel pert nyert a felperesekkel szemben, ezért az alperes helyreigazításra köteles.

Kifejtette, hogy az alperesi frissítéssel a helyreigazítás nem érte el a célját, mert a helyreigazítás célja az, hogy az olvasók értesüljenek a cikk helyreigazításáról.

A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (2) bekezdése és 87. § (1) bekezdése alapján döntött, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésében foglaltakra.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását.

Az első sérelmezett közlés tekintetében azt adta elő, hogy a döntés sem a Pp. terminológiájában, sem a köznapi nyelvben nemcsak egy jogerős ítéletet jelent. A cikk címe esetében az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt, hogy abban nemcsak az a közlés volt, miszerint „Cikk”, hanem azt is, hogy „négy év cenzúra után újra leírhatjuk a márkát

tulajdonosainak a nevét.” Álláspontja szerint ez félreérthetetlenül az ideiglenes intézkedéshez kapcsolódó közlés, mely esetében irreleváns, hogy az elsőfokú határozat jogerős vagy sem.

Utalt arra, hogy a sérelmezett cikk elsődlegesen az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezéséről szólt, elhárult a tájékoztatási tevékenységének e korábbi akadály, és a döntés végleges, mert nincs hatályban az ideiglenes intézkedés. A jogszabályi rendelkezés egyértelmű, az ideiglenes intézkedésről szóló végzés addig maradhat hatályban, amíg azt a bíróság a felek bármelyikének kérelmére hozott végzésével, vagy az ítéletben, vagy az eljárást befejező egyéb határozatában hatályon kívül nem helyezi. A bíróság valóban döntött, hiszen határozatával az ideiglenes intézkedést hatályon kívül helyezte. A kifogásolt közlés tehát valós tartalmú.

A harmadik sérelmezett közlés tekintetében azt adta elő, hogy a cikk tárgyát képező perben a személyiségi jogi és adatvédelmi alapú kérdésekben is döntött az elsőfokú bíróság és az alperesi kiadó pernyertességére vonatkozó közlés valós tényállítás. Megjegyezte, hogy a cikk középpontjában nem a személyiségi jogi igény és az adatkezelés jogszerűsége áll, hanem az írás fő üzenete az, hogy a felperesek személyes adatainak nyilvánosságra hozatalát akadályozó ideiglenes intézkedés hatályát vesztette. Ez pedig független a felpereseknek az ügy érdemében született bírósági határozattal szemben előterjeszhető jogorvoslati lehetőségeitől.

A tizedik közléssel kapcsolatosan azt adta elő, hogy az érintett közlést megelőző bekezdés félreérthetetlenül arról szól, hogy az alperesi kiadó nem végezhet el a becsléseket az ideiglenes intézkedés korlátozása miatt. A cikk jogsértőnek talált közlését követő részében megteszi azt, amit eddig nem tehetett és bemutatja, hogy kik a Cég1 cégcsoport tulajdonosai és mekkora a becsült vagyonuk. Előadta továbbá, hogy ez a közlés értékítélet, mivel az alperes és kiadója számára a fennálló jogi helyzetet kedvezőbbnek ítélte. Az értékítélettel és a véleménnyel szemben a sajtó-helyreigazítás nem lehetséges. Megítélése szerint, önmagában abból, hogy való tények alapján értékítélet vagy következtetés fogalmazható meg, nem teszi a tényközlést hamis színben feltüntetett tényállítássá. A szöveg tartalmi elemzésével megállapítható, hogy nem csoportosította úgy a valós tényeket, hogy azzal torz összképet adjon. A cikkből kitűnik, hogy az érintett döntés azon a bíróságon született, ahol a per megindult, ezért az átlagolvasó nem juthat okszerűen arra a következtetésre, hogy az aktuális döntést egy magasabb szintű bíróság hozta.

Utalt arra is, hogy a kérdéses per tárgya az volt, hogy az alperes jogosan kezelt-e bizonyos személyes adatokat. Álláspontja szerint közömbös a felperesek személyiségének megítélése szempontjából, hogy a bíróság ítélete jogerőre emelkedett-e vagy sem.

[8] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, a tényállás helytálló és a bíróság ebből helyes következtetéseket vont le.

Álláspontjuk szerint lényeges körülmény, hogy a kifogásolt sajtóközlés összefüggésében mit üzen az olvasóknak, abból az olvasók milyen következtetéseket vonhatnak le. Ez alapján pedig az állapítható meg, hogy az írás arról tudósít, hogy a peres felek közötti jogvita befejeződött, azt az alperes megnyerte és emiatt változik számára pozitív irányba a felállás a döntéssel. Megítélése szerint a közlések azért minősülnek valós tények hamis színben feltüntetésének, mert a bíróság valóban döntött, de első fokon, és az alperes nem nyerte meg a pert, csak az elsőfokú eljárást, azt sem teljes egészében, mivel az elsőfokú bíróság a felperesek egyes kereseti kérelmeinek helyt adott. A határozat nem jogerős voltából

következően a felperesek fellebbezése miatt a cikk megjelenésének időpontjában nem változhat semmi a jogvita érdemére vonatkozóan a felek viszonylatában.

Hivatkozott ezzel összefüggésben arra, hogy egyéb sajtószervek értelmezése is ezt támasztja alá, mivel helyreigazítási kérelmekre úgy reagáltak, hogy közlést tesz a helyreigazítást, mivel nem tudták, hogy a döntés nem jogerős, és nem állt szándékukban valótlan hírt közzétenni. Ha tehát az újságírókat, mint szakembereket is megtévesztette a cikk, akkor az átlagolvasók is ilyen téves következtetéseket vonhattak le. Az alperes is reagált a sajtó-helyreigazítási kérelmükre, amikor frissítés keretében kiegészítette azt, ebből pedig az következik, hogy az alperes is szükségesnek tartotta az írás pontosítását, a jogvita nem zárult le, tehát a kiadó még nem nyerte meg a pert.

Álláspontja szerint az alperes szándékosan jelentette meg megtévesztő módon a cikkben foglalt közléseket, tényállításokat, holott a pontos fogalmazás elengedhetetlen lett volna. Kiemelte, hogy a cikkből egyáltalán nem állapítható meg, hogy az ideiglenes intézkedést hatályon kívül helyezte és a felperesek adatait az alperes azért kezelheti, teheti közzé, mivel álláspontja szerint, az ideiglenes intézkedés már nincs hatályban. Az olvasó a cikk alapján egyértelműen arra következtet, hogy az alperes azért kezelheti a felperesek adatait és teheti közzé a nevüket, illetőleg a tulajdonosi pozíciójukat, mivel a pert megnyerte és a jogvita lezárult. A cikk lényegesen többször utal különböző szóhasználatokkal a pernyertességre, mint az ideiglenes intézkedésre, azonban ez utóbbi hatályon kívül helyezéséről nem szól. Egyébiránt megjegyezte, hogy az ideiglenes intézkedés hatályban létével kapcsolatos alperesi álláspont megítélése meghaladja a jelen per kereteit.

Kiemelte, hogy az alperesi írás egyáltalában nem számolt be arról, hogy az alperes első fokon sem teljes egészében pernyertes. Ilyen összefüggésben is valós tényként hamis színben tüntet fel az alperes. Ezzel szemben az elrendelt helyreigazítás alapjául szolgáló közlések sem lehetnek valóságok.

Kitért arra is, hogy ha az alperes azt kívánta fő üzenetként eljuttatni az olvasóknak az előadásával azonosan, hogy a felperesek személyes adatainak nyilvánosságra hozatalát akadályozó ideiglenes intézkedés hatályát veszítette, akkor az írás címének, leadjének és szövegének is ezt kellett volna tartalmaznia, nem pedig a pernyertességet úgy beállítani, mint hogyha a jogvita lezárult volna a felek között. Előadta, hogy az elsőfokú bírósági ítélet eredményeként semmi sem változik meg a sérelmezett cikk megjelenésekor, mert a határozat nem jogerős, azzal szemben jogorvoslatnak van helye, ezért egyetlen rendelkezése sem előzetesen végrehajtható. Megítélése szerint az adatkezelési korlát megszűnésének állítása is megtéveszti az olvasót, mivel ez a korlátozás nem szűnt meg és a felállítás ennek eredményeként sem változott.

Kifejtették, hogy a sérelmezett közlések mindenképpen kihatnak a megítélésükre és az üzleti vállalkozásaikra is, mert befolyásolja a róluk alkotott véleményt. Az olvasók a sérelmezett cikkből azt a téves következtetést vonhatják le, hogy a felperesek valamilyen okból titkolni kívánják kilétüket és a tulajdonosi érdekeltségüket, ennek érdekében pedig a sajtó jogszerű tevékenységét igyekeznek ellehetetleníteni, és elveszítették a több éve folytatott pert.

[9] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[10] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését a Pp. 376. § (1) bekezdésének első fordulata alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, tekintettel arra, hogy az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezése nem vált szükségessé.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a felülbírálatot csak a helyreigazítás elrendelése körében, az első, harmadik és tizedik közlés vonatkozásában gyakorolhatta.

A helyreigazított közlésekkel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a közlések tágabb szövegösszefüggéseiből, tekintettel arra, hogy a PK 12. számú állásfoglalás a közlések értelmezése terén ezt a kívánalmat támasztja.

[11] Az átlagolvasó értelmezése szerint az írás egyértelműen azt a központi mondanivalót közvetíti a befogadóhoz, hogy a felek közötti jogilag vitás helyzet megoldódott a bírósági döntés révén és elhárult a lap elől az az akadály, hogy a felperesekkel kapcsolatos adatokat közöljön. A cikk meghatározó eleme, hogy a Cég1 tulajdonosainak adatai közlése előli akadályok elhárultak, holott korábban még egy korábbi számot is teljes egészében vissza kellett hívni, és a lap az eddig hiányzó adatokat ezen alkalommal közölhette újra. Ez utóbbi körülmény az olvasóban mindenképpen azt erősíti, hogy egy olyan döntés született, melynek eredménye végleges jelleggel kedvez az alperesnek.

Az olvasó egy per stádiumai, illetve az ideiglenes intézkedés hatályával kapcsolatban nincs olyan általános ismeret birtokában, hogy különbséget tehessen a per jogerős lezárulta, jogorvoslati lehetőség fennállta és az alperesi értelmezés szerinti ideiglenes intézkedés hatályával kapcsolatosan. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az utóbbival kapcsolatos alperesi fellebbezési érvelést nem vette figyelembe, tekintettel arra is, hogy az olyan külön vitás kérdés a felek között, mely jelenleg is függőben van.

[12] Az alperes a cikk frissítésével sem adott az írásnak a korábbiakhoz karakteresen eltérő tartalmat. Kitér a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon megállapításával, mely szerint a frissítés azért nem éri el a célját, mert abból nem felismerhető, hogy az eredeti cikk helyreigazításra került, mert erre csak a helyreigazító közlemény alkalmas.

Adott körülmények között egy frissítéssel is megfelelő eredmény érhető el egy sajtóközlemény korábbi állapotával kapcsolatosan, ami szükségtelenné teszi egy perbeli helyreigazítás elrendelését, mivel a sajtó-helyreigazításnak nem az az alapvető célja, hogy az olvasóközönség kifejezetten felismerje azt, hogy a cikk egy formalizált helyreigazító eljárás eredményeként helyreigazításra került, a valós cél az, hogy olvasóközönség a megjelenített módosítás eredményeként a valóságnak megfelelő információhoz jusson, ahogyan azt az Smtv 10. § (1) bekezdésében a közönség jogaként deklarál.

[13] Az alperesnek a sérelmezett cikkben végrehajtott módosításai nem eredményezték azt, hogy az olvasóközönség félreérthetetlenül értesülhessen a jogvita aktuális állásáról, vagyis arról, hogy a felek közötti vitaszituáció megoldása még függőben van. A felek közötti vita szempontjából ennek meghatározó jelentősége van, mely a nyilvánosság irányába is hat, amit a felperesek tevékenységéről való – újbóli – beszámoló is példáz.

A felperesek szerteágazó keresete, a pert megelőző ideiglenes intézkedés ténye és eredménye, ennek hatálya és következményei olyan speciális körülmények, melyek még a témában ismeretekkel rendelkezők és jogászok számára sem könnyen áttekinthetők. Ezek mindenképpen indokolták a valós szituáció láttatását az olvasóközönséggel, azonban az alperes ezt a beszámolójából elhagyta.

[14] Az elsőfokú bíróság az első, harmadik és tizedik közlés tekintetében helyesen járt el, amikor azok együttes és egymásra ható értelmezésével és nem pusztán egymástól elszigetelt értelmezési módszerrel járt el és vizsgálta azt, hogy a közlések együttesen öltenek-e olyan tényállító jelleget, ami a való tényeket hamis színben tüntetheti fel. A másodfokú bíróság az elvégzett értelmezéssel egyetértett.

Az értelmezéshez hozzájárult az a keretező jellegű cikkvégi közlés is, hogy az alperes kiadója személyl szemben is pert nyert. Abban a perben valóban jogerősen lett pernyertes a kiadó, azonban különbözőség nem ismerhető fel és tovább erősíti az aktuális jogvita befejezésével kapcsolatos értelmezést.

[15] Ilyen összefüggések mellett az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban, hogy a kérdéses közlések való tény hamis színben tüntetnek fel, mely okot adott az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdése szerinti helyreigazító közlemény közzétételére kötelezésre.

[16] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság sajtó-helyreigazítás közzétételét elrendelő határozatát helybenhagyta, mivel az megfelelt az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt szabályoknak.

[17] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 499. § (1) bekezdésének második mondata alapján az internetes lapot kiadó és szerkesztői felelősséget viselő médiaszolgáltató köteles viselni az I. és II. rendű felperesek egyetemlegesen megállapított perköltségét. A perköltség összegét a másodfokú bíróság a felperes által a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján felszámított költség figyelembevételével és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése szerint számította.

A másodfokú bíróság a felperesi költségigényt túlzottnak minősítette. Az eredeti keresethez képest lényegesen szűkebb körben alaposnak ítélt igénnyel szembeni fellebbezési ellenkérelem elkészítése miatt felszámított munkadíj indokolatlan volt, különös tekintettel a keresetlevélben előterjesztett perköltségigényhez és az ott lefektetett ügyvédi tevékenység képest.

[18] Az alperes által szerkesztett internetes lapot kiadó médiaszolgáltató köteles viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket is a Pp. 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése, 499. § (1) bekezdés első mondata alapján, melynek összegét a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése szerint számította.

[19] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a médiaszolgáltató-t (cím4), hogy a fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. október 31.

Dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s. k.
bíró

Dr. Molnár Ágnes s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: